

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

- Δημοσίευση: melinatz1867

Ποτέ δεν είναι αργά να πραγματοποιήσεις τα όνειρά σου και τους στόχους σου. Τι και αν είσαι 48 χρονών, με δύο παιδιά και διαζευγμένη, με αρκετή θέληση, αποφασιστικότητα και δουλειά μπορείς να καταφέρεις τα ΠΑΝΤΑ.

Όντας φοιτήτρια για 30 χρόνια, έχοντας περάσει όλα τα μαθήματα της σχολής της και έχοντας αφήσει σαν εκκρεμότητα την μεταπτυχιακή της, συνέχιζε κάθε εξάμηνο να γράφεται στη σχολή ώστε να μην την διαγράψουν και χάσει το δικαίωμα να αποφοιτήσει, εν τω μεταξύ από τις τρεις ευκαιρίες που δικαιούταν να ξεχάσει να γραφτεί, της είχε μείνει μία.

Αυτή η διαδικασία την πονούσε όλο και περισσότερο περνώντας τα χρόνια, γιατί σε κάθε εγγραφή θύμιζε στον εαυτό της ότι δεν έχει καταφέρει ακόμα να αποφοιτήσει. Σε κάθε εξάμηνο άκουγα εγώ και ο αδερφός μου τα ίδια λόγια «δεν πάει άλλο, φέτος θα τελειώσω» αλλά έμενε σε αυτά, χωρίς να τα κάνει πράξη. Έχοντας κλείσει λοιπόν τα 48 και έχοντας μια ευκαιρία ακόμα, μας ανακοινώνει ότι έχει ένα μήνα για να κάνει την πρακτική της. Στην αρχή, όπως ήταν αναμενόμενο σκέφτηκα ότι θα γίνει επανάληψη της ίδιας ιστορίας. Και όμως, το εννοούσε. Ο ένας μήνας έγινε είκοσι μέρες, με κάποιες καθυστερήσεις και παρόλο που θα μπορούσε να περιμένει το επόμενο εξάμηνο για να την δουλέψει με την ησυχία της, έβαλε στοίχημα με τον εαυτό της να τελειώσει δουλειά έξι μηνών σε είκοσι ημέρες. Για να μην σας κουράζω, ήταν μια περίοδος που σηκωνόταν από τον υπολογιστή μόνο για να κοιμηθεί, όλα τα άλλα τα ανέλαβα εγώ και ο αδερφός μου και φυσικά τον ρόλο των συμβούλων. Την τελείωσε μέσα στο χρονικό διάστημα που έπρεπε, την παρουσίασε και ο βαθμός της ήταν 8,5 (άριστα). Είναι δύσκολο να περιγράψω πόσο περήφανοι νιώσαμε για αυτήν, αλλά είμαι σίγουρη ότι δεν συγκρίνεται το πόσο ήταν η ίδια για τον εαυτό της που μετά από τόσα χρόνια αποφοίτησε.

Σαφώς δεν σταμάτησε εκεί. Σκεπτόμενη λοιπόν τί θα γίνει όταν «μεγαλώσει» αποφάσισε να ασχοληθεί με την Ψυχολογία Μέσω Της Τέχνης, διότι έτσι θα συνδύαζε την τέχνη (άλλωστε πια είναι γραφίστρια με τη βούλα) με την ψυχολογία που την ενδιέφερε όπως και σήμερα. Για να πραγματοποιήσει όμως αυτό της το όνειρο, η σχολή στην οποία θα σπούδαζε, ζητούσε πτυχίο σχετικό με την ψυχολογία, την κοινωνική εργασία ή τον παιδαγωγικό τομέα κάτι που δεν είχε. Σήμερα είναι μαθήτρια στην τρίτη τάξη του τομέα Υγείας και Πρόνοιας σε επαγγελματικό λύκειο, με στόχο να περάσει στο ΤΕΙ Κοινωνικής Εργασίας στην Αθήνα.

Είμαι σίγουρη πως θα τα καταφέρει, γιατί έστω και με καθυστέρηση μπορεί να πραγματοποιήσει τα όνειρά της. Αισθάνομαι πάρα πολύ τυχερή που έχω ένα τέτοιο πρότυπο, την μητέρα μου, που με δικές της πράξεις μου έμαθε πως ποτέ δεν είναι αργά για να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου.